

opusdei.org

Svētdarot ikdienas darbu: cepuru dizainere

Donata ir cepuru dizainere labi zināmā modes uzņēmumā Romā. Viņas veidotās cepures bieži tiek izmantotas filmu industrijas vajadzībām.

14.05.2021

Daudzu filmu aktieru garderobēs tiek iekļautas dažādas galvassegas, piemēram, dāmu hūtes, sombrero ar platām malām, vainagi, diadēmas un pat ķiveres.

Donatas darbs ir veidot šādu galvassegu dizainu, bieži pēc lielisko Holivudas un citu starptautiski atpazīstamu filmu studiju dizaineru pasūtījuma. "Pēc 15 gadu darba līgavu tērpu veikalā," stāsta Donata, "es atradu darbu cepuru veikalā."

No ballīšu cepurēm līdz pāvestam Jānim Pāvilam II

Kas ir vajadzīgs, lai kļūtu par modes dizaineri? Tāpat kā daudzās citās profesijās, pamatā ir dabas dots talants: "Manai mātei bija šujmašīna," atceras Donata, "un, kad es biju jaunāka, veidoju tērpus savām brāļu meitām un dēliem. Es atbraucu uz Romu atvaļinājumā, un mana māsīca pierunāja mani šeit meklēt darbu. Manas rokdarbu spējas palīdzēja pārliecināt uzņēmuma pārstāvjus pieņemt mani darbā."

Strādājot Romā, viņai bija tā laime reiz veidot cepuri pāvestam Jānim

Pāvilam II. Dzīve Romā pavēra viņai iespēju arī iepazīt Opus Dei caur kādu palīgnummerāriju, kas mēdza iet uz to pašu peldbaseinu, kur gāja Donata. "Viņa uzaicināja mani uz Opus Dei centru," atceras Donata, "un es biju pārsteigta, ka tur redzēju tik daudz dzīvespriecīgu cilvēku, kuri atrada laimi savā darbā un mājas dzīvē. Neilgi pēc tam es lūdzu uzņemt mani Opus Dei kā asociēto biedru." Kad kādu laiku viņa bija nostrādājusi līgavu tērpu veikalā, viņu pieņēma darbā *Laboratorio Pieroni* uzņēmumā, kur viņa strādā vēl šodien.

Sarežģītā profesionālā vide

Neskatoties uz radošo profesiju, darba atmosfēra vidē, kurā Donata strādā, var būt pilna ar dažādiem izaicinājumiem. Konkurence ir sīva gan kolēģu vidū, gan konkurence nozares ietvaros, kā arī alga nav īpaši dāsna. Tomēr laiku pa laikam

viņa saņem atzinību par savu darbu, kas dara viņu ļoti pateicīgu: "Kā tad," atceras Donata, "kad filmas tērpu mākslinieks, kurš bija ieguvis Oskaru par labākajiem kostīmiem, pateicās par manis veidoto dizainu."

„Kad sāku strādāt jaunajā darba vietā, es neslēpu, ka esmu kristiete, un centos sniegt liecību par ticības skaistumu kolēģiem, bet pretī saņēmu galvenokārt kritiku. Sākumā mani sāpināja šie komentāri, bet laika gaitā es iemācījos smaidīt un nepiešķirt tam nekādu nozīmi, lai gan dažreiz to nebija viegli izdarīt. Piemēram, es kādreiz atradu svētā Hosemarijas attēlu, kuru es turēju uz darba galda, saplēstu sīkos gabaliņos, vai citu dienu pazuda krucifikss, kas arī parasti atradās uz mana galda, lai atgādinātu man, ka savu darbu daru Dievam par godu. ”

Rožukronis no kniepadatām

Donatai, tāpat kā visiem pārējiem, ir daži darbi, kas patīk vairāk, nekā citi. "Es mīlu ziedus, un, kad man ir jāveido auduma ziedus, piemēram, dāmu cepurēm, manās acīs iedegas prieka uguntiņas."

“Es cenšos katru dienu iet uz Svēto Misi un apzinos, ka man kaut kādā veidā ir jādalās šajā žēlastībā ar citiem; tas nevar palikt tikai pie manis. Man patīk mans darbs, es cenšos vienmēr būt dzīvespriecīga. Reizēm darba laikā es skaitu Rožukroni. Es ievietoju desmit kniepadatiņas adatu spilventiņā un velku ārā pa vienai uz katru *Esi sveicināta Marija...*”